

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรณีกระทรวงการคลังมีความเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แตกต่างจากหน่วยงาน และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญาเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงการคลัง ไม่มีความเห็นให้รับผิดชอบทางละเมิด

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีหนังสือลับ* ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๒๐๒/๓๓๐ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการพิจารณาออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสรุปข้อเท็จจริงได้ ดังนี้

๑. เมื่อปี ๒๕๕๕ ได้เกิดเหตุเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคม (ปัญหาอุทกภัย) ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูญหายไปจากตู้নিরภัยจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท โดยไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้สั่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงไทย ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๓๖๗,๐๐๐ บาท ในนามนางพรทิพย์ อรรถพันธ์ นักพัฒนาสังคมชำนาญการ เพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคม โดยนางพรทิพย์ฯ ได้เบิกเงินตามเช็คและนำเงินไปจ่ายให้แก่ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคมเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๒๕,๐๐๐ บาท คงเหลือเงินที่ไม่ได้จ่ายอีกเป็นเงินจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ นางพรทิพย์ฯ ได้นำเงินจำนวนที่เหลือดังกล่าวมาฝากไว้กับนางปราณี อารุงเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน เพื่อเก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัยของสำนักงานฯ แต่ในการรับฝากเงินไม่ปรากฏว่ามีการทำเอกสารรับฝากเงินแต่อย่างใด ต่อมาวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีการตรวจพบว่ามีเงินจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท ได้สูญหายไปจากตู้নিরภัย โดยนางปราณีฯ ยอมรับว่าได้สั่งให้นางสาวพรพิมล สมสุข ผู้ช่วยการเงินการบัญชีและพัสดุ นำเงินจำนวนดังกล่าวออกจากตู้নিরภัยเพื่อส่งมอบให้นางพรทิพย์ฯ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานและพยานยืนยันได้ว่านางพรทิพย์ฯ ได้รับเงินจำนวนนี้ไปแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ จึงมีความเห็นว่า ความรับผิดชอบในการดูแลรักษาเงินจึงยังคงอยู่ที่นางปราณีฯ ผู้สั่ง และนางสาวพรพิมลฯ ผู้นำเงินออกมา แล้วทำให้เงินจำนวนดังกล่าวสูญหายไปโดยปราศจากผู้รับผิดชอบ การกระทำของนางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลฯ จึงเป็นการกระทำโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเช่นผู้มีวิชาชีพทางการเงินการคลังพึงจะระมัดระวังอย่างเพียงพอ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๑๑/๖๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

* ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีหนังสือที่ พม ๐๒๐๒/๔๐๘๗ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ยกเลิกชั้นความลับ

เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เงินของทางราชการสูญหาย ต้องรับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน เป็นเงินคนละ ๑๗๑,๐๐๐ บาท สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีคำสั่ง ที่ ๐๙๗/๒๕๕๗ และคำสั่ง ที่ ๐๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการ เป็นเงินจำนวนคนละ ๑๗๑,๐๐๐ บาท และแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าวให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

๒. นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาอุทธรณ์แล้ว ได้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นางปราณีฯ รับฝากเงินจำนวน ๓๕๒,๐๐๐ บาท จากนางพรทิพย์ฯ มิใช่กรณีที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ เพราะมิได้ปฏิบัติในลักษณะที่จะให้เงินดังกล่าวเป็นเงินฝากเพื่อรอการจ่าย แต่เป็นการรับฝากเงินในลักษณะพึ่งพาช่วยเหลือกัน ในทางส่วนตัว ซึ่งต้องพิจารณาไปในทางของความไว้เนื้อเชื่อใจกัน มีอาจอ้างถึงการมีหลักฐานการส่งมอบหรือรับฝากเงินได้ เพราะขณะรับฝากผู้ฝากก็มิได้รับหลักฐานการรับฝาก การคืนเงินก็ไม่จำเป็นต้องมีหลักฐานการได้รับเงินฝากคืนไปแล้วเช่นกัน เมื่อข้อเท็จจริงเจือสมไปตามข้ออ้างของนางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ ว่านางพรทิพย์ฯ ได้รับเงินที่ฝากไว้คืนไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ จึงไม่มีเหตุที่จะถือได้ว่านางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ ได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นการกระทำละเมิดต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ฯ ที่เรียกให้นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลาฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวนคนละ ๑๗๑,๐๐๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๒/๒๕๕๙ และคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ฯ ที่ ๐๙๘/๒๕๕๗ และ ที่ ๐๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เรียกให้นางสาวพรพิมลาฯ และนางปราณีฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวนคนละ ๑๗๑,๐๐๐ บาท ตามลำดับ รวมทั้งเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ฯ ที่ยกอุทธรณ์ด้วย ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๓. สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปป ๐๐๐๖/ต ๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหานางพรทิพย์ อรรถพันธ์ นักพัฒนาสังคมชำนาญการ นางปราณี อารุง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน และนางสาวพรพิมล สมสุข นักวิชาการเงินและบัญชี ว่ากระทำการทุจริตเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคมของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเมื่อปี ๒๕๕๕ แล้วข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นางพรทิพย์ฯ ได้รับเงินจำนวน ๓๕๒,๐๐๐ บาท ที่ฝากไว้กับนางปราณีฯ คืนไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยในวันดังกล่าว นางพรทิพย์ฯ ได้มาขอเบิกเงินจากนางปราณีฯ นางปราณีฯ จึงสั่งให้นางสาวพรพิมลาฯ ไปนำเงินออกมาจากตู้নিরภัยไปส่งคืนให้นางพรทิพย์ฯ

เมื่อนางพรทิพย์ฯ ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวไปแล้วยอมมีหน้าที่นำเงินไปมอบให้ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคม แต่นางพรทิพย์ฯ กลับเบียดบังเงินจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์ของตน โดยทุจริต อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ และเป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑) ส่วนนางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลฯ คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นว่า เมื่อการฝากเงินในกรณีนี้เป็นการฝากเงินในลักษณะช่วยเหลือกันในทางส่วนตัว มิได้ประสงค์ หรือปฏิบัติที่จะให้เป็นเงินฝากเพื่อกลับมาเป็นเงินราชการที่ต้องเก็บรักษาในตู้নিরภัย การฝากเงิน การรับเงินเข้าเก็บในตู้নিরภัย และการคืนเงินดังกล่าว จึงมิใช่กรณีที่จะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ การเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลฯ จึงไม่มีหน้าที่จะต้องรับฝากเงินและส่งคืนเงินตามระเบียบดังกล่าว การกระทำ ของนางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลฯ จึงไม่เป็นความผิดตามข้อกล่าวหา ในกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงมีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยนางพรทิพย์ฯ ซึ่งต่อมาสำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๖๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ไล่นางพรทิพย์ฯ ออกจากราชการ

๔. กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๗/๒๓๒๓๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แจ้งผลการพิจารณา ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคมของสำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูญหายไปจากตู้নিরภัยจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท โดยมีความเห็นให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งสิ้น ๔ ราย ดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ประกอบด้วย (๑) นางศรีอรุณ อุทิศธรรม นักพัฒนาสังคมชำนาญการ (๒) นางปราณี อารุง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน และ (๓) นายสมสมัย ไวยมิตรา เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน มิได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบการเบิกจ่าย เงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด โดยไม่ได้ร่วมกัน ตรวจสอบรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำ อีกทั้งกรรมการเก็บรักษาเงินรายนางศรีอรุณฯ และ นายสมสมัยฯ ไม่ได้เป็นผู้ถือกุญแจตู้নিরภัย แต่นางปราณีฯ เป็นผู้ถือกุญแจตู้নিরภัยเพียงคนเดียว โดยนางปราณีฯ ได้ให้นางพรพิมล สมสุข นักวิชาการการเงินและบัญชี ซึ่งมิได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ เก็บรักษาเงินเป็นผู้นำกุญแจไปเปิด-ปิดตู้নিরภัย ซึ่งการที่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินมิได้ปฏิบัติตาม ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังฯ เป็นผลให้เงินจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท สูญหายไป โดยไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้นำเงินดังกล่าวไป พฤติการณ์ถือได้ว่าปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ได้รับความเสียหาย จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๒๐๕,๒๐๐ บาท โดยให้รับผิดชอบคนละ ส่วนเท่า ๆ กัน คิดเป็นเงินคนละจำนวน ๖๘,๔๐๐ บาท

๔.๒ นายภูริธัช มีแก้ว พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบ การเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด แต่กลับปล่อยปละละเลยให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานเบิกจ่ายเงินและเก็บรักษาเงินเกิน ๑๕ วันทำการ โดยไม่นำส่งคืนคลัง นับจากวันรับเงินจากคลังและปล่อยให้มีผู้เก็บกุญแจนิรภัยแทนกรรมการรักษาเงิน

จนเป็นเหตุให้เงินของทางราชการสูญหาย ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความเสียหายจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๓๖,๘๐๐ บาท

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้การออกคำสั่งให้ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังเป็นไปโดยถูกต้อง สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กรณีศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เรียกให้นางปราณีฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑๗๑,๐๐๐ บาท ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด แต่กรมบัญชีกลางมีความเห็นให้นางปราณีฯ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖๘,๔๐๐ บาท สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต้องมีคำสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่ง ที่ ๐๙๗/๒๕๕๗ ดังกล่าว และมีคำสั่งใหม่ตามความเห็นของกรมบัญชีกลางหรือไม่ และการออกคำสั่งใหม่ในมูลกรณีเดียวกันซึ่งคดียังไม่สิ้นสุดจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๒. กรณีศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ ๐๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่เรียกให้นางสาวพรพิมลฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑๗๑,๐๐๐ บาท ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด และกรมบัญชีกลางมิได้มีความเห็นให้นางสาวพรพิมลฯ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต้องมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่ง ที่ ๐๙๘/๒๕๕๗ ดังกล่าว และแจ้งขอถอนอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดหรือไม่ อย่างไร

๓. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่า การกระทำของนางพรทิพย์ฯ จงใจทุจริตเบียดบังเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๖๐/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ไล่นางพรทิพย์ฯ ออกจากราชการแล้ว แต่โดยที่กรมบัญชีกลางมิได้มีความเห็นว่า นางพรทิพย์ฯ เป็นผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่อย่างไรก็ดี สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะมีคำสั่งให้นางพรทิพย์ฯ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๓๔๒,๐๐๐ บาท ได้หรือไม่ และจะส่งผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่อื่นที่กรมบัญชีกลางมีความเห็นให้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีปัญหาที่ต้องพิจารณารวมสองประเด็นและมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่งเรียกให้นางปราณี อารุง และนางสาวพรพิมล สมสุข ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละจำนวน ๑๗๑,๐๐๐ บาท แต่กระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลาง ได้มีความเห็นให้นางปราณีฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖๘,๔๐๐ บาท และมีได้ให้นางสาวพรพิมลฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่อย่างไรก็ดี ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาว่าคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่เรียกให้นางปราณีฯ และนางสาวพรพิมลฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว โดยคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของ

ศาลปกครองสูงสุด สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลังหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้มีคำสั่ง ที่ ๐๙๗/๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๐๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เรียกให้นางปราณี อ่ำรุ่ง และนางสาวพรพิมล สมสุข ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการ เป็นเงินจำนวนคนละ ๑๗๑,๐๐๐ บาท แต่ต่อมากระทรวงการคลังได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีดังกล่าวแตกต่างไปจากคำสั่งของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยให้นางปราณีฯ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖๘,๔๐๐ บาท และมีได้ให้นางสาวพรพิมลฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงต้องมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามที่กำหนดในข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยในส่วนของนางปราณีฯ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ต้องเพิกถอนคำสั่งเดิมบางส่วนและกำหนดจำนวนค่าสินไหมทดแทนใหม่ให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ส่วนกรณีนางสาวพรพิมลฯ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ต้องเพิกถอนคำสั่งเดิมทั้งหมดเพื่อให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลังที่ไม่ได้ให้นางสาวพรพิมลฯ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๗๙๔/๒๕๕๗^๒ เรื่องเสรีจที่ ๑๙๓/๒๕๕๙^๓ และเรื่องเสรีจที่ ๔๗๑/๒๕๕๙^๔ ซึ่งการมีคำสั่งกำหนดจำนวนค่าสินไหมทดแทนใหม่รายนางปราณีฯ สามารถกระทำได้ แม้ว่าศาลปกครองกลางจะมีคำพิพากษา

^๑ข้อ ๑๘ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้แต่งตั้งของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นสั่งการไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

าลา

าลา

^๒บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ : กรณีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๗๕๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๓บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการของกรมสรรพากรในกรณีที่กระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างจากคำสั่งของกรมสรรพากรที่ได้รับความเสียหาย ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๒๗๘ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๔บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนและการใช้มาตรการบังคับเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ : กรณีกระทรวงการคลังเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มเติมและจำนวนเงินที่ต้องชำระเพิ่มขึ้นหรือลดลง ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๖๒๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ให้เพิกถอนคำสั่งให้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนรายนางปราณีฯ แล้วก็ตาม เนื่องจากมาตรา ๗๐^๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ รอการปฏิบัติตามคำบังคับของคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุดถ้ามีการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และโดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คดีนี้ มีการอุทธรณ์และคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด สำนักงานปลัดกระทรวงฯ จึงต้องแจ้งคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเรียกให้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนเดิมบางส่วนหรือทั้งหมด แล้วแต่กรณี ให้ศาลปกครองสูงสุดทราบเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย

ประเด็นที่สอง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีความเห็นว่า นางพรทิพย์ อรรถพันธ์ ได้เบียดบังเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคมไปเป็นประโยชน์ของตนโดยทุจริต และมีมติ ชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยนางพรทิพย์ฯ แต่กระทรวงการคลังมิได้มีความเห็นว่า นางพรทิพย์ฯ เป็นผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะมีคำสั่งให้นางพรทิพย์ฯ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหายได้หรือไม่ และจะส่งผลต่อเจ้าหน้าที่อื่นที่กระทรวงการคลังมีความเห็นให้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างไร เห็นว่า การพิจารณาไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการสอบข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเพื่อชี้มูลความผิดทางอาญาให้พนักงาน อัยการดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหา โดยในส่วนของความผิดทางวินัย มาตรา ๔๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าวกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ โดยให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

^๕มาตรา ๗๐ คำพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรือดลเสีย

ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีการอุทธรณ์และเป็นคดีที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด คู่กรณีฝ่ายชนะคดี อาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี โดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรที่ขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

^๖มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่า รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

และในส่วนความผิดทางอาญา มาตรา ๔๕^๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มิได้มีบทบัญญัติห้ามตีของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีผลต่อการสอบสวนเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของผู้ถูกกล่าวหา ด้วยเหตุนี้ มติชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงไม่มีผลผูกพันการพิจารณาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดขององค์กรที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น แม้คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติชี้มูลว่าการกระทำของนางพรทิพย์ฯ เป็นการกระทำความผิดทางอาญาและทางวินัยก็ตาม แต่สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ก็ไม่สามารถนำมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. มาใช้เป็นฐานในการออกคำสั่งให้นางพรทิพย์ฯ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ เทียบเคียงตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีจที่ ๔๒๖/๒๕๕๖^๘ และเรื่องเสรีจที่ ๓๒๕/๒๕๕๓^๙

อย่างไรก็ดี โดยที่กรณีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติว่า นางพรทิพย์ฯ ได้กระทำความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๗^{๑๐} แห่งประมวลกฎหมายอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตด้วย ซึ่งความผิดทางอาญานี้เป็นการกระทำที่ต้องมีเจตนากระทำโดยผิดกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ที่อาจจะเป็นการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ด้วย ดังนั้น หากสำนักงานปลัดกระทรวงฯ พิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๐ เป็นความผิดทางอาญาด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่าการดำเนินการและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงานอัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ ถอนฎีกา โดยอนุโลม

^๗บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีการจัดการเรือชุดหัวสวน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๘๐๕/๔๕๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วไม่ปรากฏมูลความผิด ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๘๐๕/๔๕๖ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๐}มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายกรณีเงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาสังคมสูญหายเกิดจากการกระทำของนางพรทิพย์ฯ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ก็ชอบที่จะดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้ได้ว่าความว่า นางพรทิพย์ฯ เป็นผู้กระทำละเมิดหรือไม่ และจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการเป็นเงินจำนวนเท่าใด และส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาต่อไป และเมื่อกระทรวงการคลังมีความเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของนางพรทิพย์ฯ รวมทั้งเจ้าหน้าที่อื่นเป็นประการใดแล้ว สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ก็ต้องมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามที่กำหนดในข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง^{๑๑} แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

อนึ่ง การดำเนินการดังกล่าวจะต้องเป็นไปโดยไม่ชักช้า เพราะหากปรากฏว่านางพรทิพย์ฯ จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน การใช้สิทธิเรียกร้องต่อนางพรทิพย์ฯ จะต้องกระทำภายในอายุความตามมาตรา ๑๐^{๑๒} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ ภายในสองปีนับแต่วันที่สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยนางพรทิพย์ฯ อันเป็นวันที่ถือได้ว่าปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ตามแนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๔๒๖/๒๕๔๖^{๑๓}

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๖๓

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๒}มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น